

nægtes, er, at det er overordentlig haardt, at Besparselsen netop er kommen til at ramme en Mand, hvis Tjeneste man har benyttet i en Række af hans bedste Ungdomsmaal, hvis Tjeneste man til enhver Tid og paa enhver Maade har erkjendt for at være tilfredsstillende, idet man stadig har forhøjet hans Lønning og sat ham i en høiere Tjenesteklasse, og hvis Tjeneste man endelig ved hans Afskedigelse betegne som tilfredsstillende, en Mand, hvem man har givet saa bestemte Tilfagn som dem, der foreligge i den af den ærede Ordfører berørte Skrivelse af den 2den September 1865 fra Theaterdirectionen. Naar den ærede Kirke- og Undervisningsminister meente, at Ubilligheden svandt noget, naar man tager Hensyn til, at Theaterdirecteuren underhaanden i Maimaaned havde meddeelt ham, at han vilde indstille ham til Afsked, kan jeg ikke skjønne, at dette er rigtigt. Thi den paagjældende Mand havde vist langt stærkere Grund til at troe, at det ikke vilde blive til Noget med hans Afsked fra Theatret; efter de Tilfagn, han havde faaet fra Kirke- og Undervisningsministeriet, maatte han antage, at Theaterdirectionens Indstilling vilde blive til bare Bind. Naar han har faaet en Skrivelse fra Theaterdirectionen, som siger, at Ministeriet har bemyndiget Theaterdirectionen til at tilfjendegibe ham, at, naar der bliver Spørgsmaal om at gjøre Indstilling til kongelig Ansættelse ved Theatrets Personale, vil han der til komme i Betragtning, og det paa en Tid, hvor den udtrykkelig havde udtalt, at han maatte gaae sin Vej, hvis han ikke fik fast Ansættelse, saa har han vist haft al Grund til at troe, at, om ogsaa Theaterdirectionen gjorde nok saa meget Indstillinger, vilde Ministeriet ikke føle sig opfordret til at tage dem tilfølgende men ansee sig bound by honour til at beholde ham. Derfor kan jeg ikke tillægge det mindste Betydning, at man underhaanden har fortalt ham, at man vilde gjøre en saadan Indstilling, Sagen bliver ligesuldt den samme. Den ærede Minister fremhævede, at den ærede Ordfører havde indrømmet, at den Paagjældende ikke havde noget juridisk Krav. Jeg maa nu bemærke, at han jo, idet han har henvendt sig hertil, ikke stærkt har pointeret, at han har et juridisk Krav. Et saadant gjør man gjældende ad andre Veie,

men naar det imidlertid nu fremstilles som ganske afgjort, at han ikke har et juridisk Krav, maa jeg dog tillade mig at troe, at det ikke er lidet tvivlsomt. Videre vil jeg paa ingen Maade gaae end til at sige, at det er tvivlsomt. Jeg vil naturligtviis ikke paaataa, at han skulde kunne modsætte sig at blive afskediget; det Tilfagn, han har faaet om at komme i Betragtning til fast Ansættelse, er ganske vist af den Betskaffenhed, at derpaa aldrig kan bygges noget egentligt juridisk Krav; men derimod ligger det i den Maade, hvorpaa han er antagen, at der er den allerstærkeste Grund til at troe, at han er antagen i aarviis med Mars Gage. Det hedder beständig hvorsomhelst, „at han fra den 1ste Juli d. N. vil staae med 400 Rd. aarlig“, i en senere Skrivelse bevilges „et Tillæg af 100 Rd. aarlig fra 1ste Juli“. Det hedder senere: „Deres Lønning forøges fra 1ste Juli med 100 Rd. til 600 Rd.“ Allevegne, hvor man henvender sig til ham, er man gaaet ud fra, at hans Lønning er bestemt aarviis for Tiden fra 1ste Juli. Nu er det ganske vist, at man hertil kan sige; Ja, det er kun Reglen for, hvorledes Lønningen skulde beregnes; men deels vilde det dog være et meget uheldigt Udtryk, hvis det ikke var Meningen, at ogsaa han ikke virkelig var antagen aareviis. Deels bestyrkes den Antagelse, at han er antaget aareviis, i høi Grad ved dette Forholds specielle Natur, idet det nemlig ligger i den Art Tjeneste, at man ikke godt kan skifte til anden Tid end 1ste Juli, fordi man ikke kan faae Engagement andetsteds midt i en Saison, men maa have Engagement noget før dens Begyndelse. Men dertil kommer ogsaa en anden Betragtning, nemlig den, at da Skuespillerne ikke spille i nogle Maanedes af Aaret og deres Tjeneste er af en ganske anderledes streng Natur den anden Deel af Aaret, saa er det ikke muligt at beregne deres Gage ud i maanedsviis, naar man gaaer ud fra, at de kunne afskediges i Løbet af Saisonen. Hvis man gaaer ud fra, at en Skuespiller bliver hele Aaret rundt, saa er det ganske vist naturligt, at han for hver Maaned faaer $\frac{1}{12}$ af Aarets Gage; men gaaer man ud fra, at han skal kunne afskediges f. Ex. ved Theaterferiens Begyndelse, saa fremtræder det som una-